ABENDUALDIKO III. DOMEKEA "C"

Sarrera oharra

Senideok: Abendualdian aurrera goaz, eta Jainkoagandik mezu pozgarria jatorku: seme-alaba aukeratuak gaitu; eta, bera poz-emoile danez, geu ere gure senideentzako poz-iturri izan gaitezala gura dau.

Kezkaz eta atsekabez bizi gara, behar bada. Beharrezko dogu poza. Zabaldu deioguzan ateak poz-emoile dogun Jainkoari.

Sarrera abestia

Zatoz Jauna! Nausi bait da dirua:
jendea maiz dauka zapaldua.
Entzun, Jauna, behartsuen oihua:
Etor bedi zure erreinua!

Zatoz, Jauna! Hor gabiltza gauez gau:
piztu gugan fedearen sua.
Zatoz, Jauna! Argi ezazu mundu hau:
Etor bedi zure erreinua!

Damu-otoitza (*Beherago, Abenduko Koroia*)

Poza beste iturri batzutan bilatzeak iluntzen gaitu eta atsekabetzen. Jo daigun Jainkoaren errukira, poz-iturrira:

—Jesus Jauna, Guretzako **Ba**rri On zarana, *erruki, Jauna*.

—Jesus Jauna, Jainkoaren po**za** dakarskuzuna,

Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, poz-emoile e**gi**ten gaituzuna, *erruki, Jauna*.

Abenduko koroia (egiten ez bada, gorago *damu-otoitza*)

Hirugarren kandela hau bizterakoan, Jauna, poz-emoile izateko gure gogoa biztu daizula eskatzen deutsugu; gure gizarte honek behar dauzan alaitasunaren gaurko autorleak sustatu daizuzala gure artean.

(3. k*andelea bizten dan bitartean, abestu:*)

♩= 100 Abenduko koroioa bedeinkatzean: Is 60,1 *Udaia*'97

Ja - gi zai - tez, Je - ru - sa - lem, ba - da - tor zu - re ar - gi - a;
hor do - zu ar - gi-tzen, su ta gar, Jau- na-ren ain- tza.

En - tzun, e - ne he - rri, zu - re - tza - ko do-dan hi - tza: as - ka - tu - ko zai - tut, poz - tu - ko deu - tsut bi - ho - tza.
E - ten lo - ka - rri - ak, ba - rri txa - rrak al - bo - ra - tuz, po - bre - tu guz- ti - ei zu - re bi - ho - tza za - bal - duz.

Itxaropenaren Jainkoak bere Semearen mahai ingurura ekarri gaitu. Egun baten aintzazko mahai ederrean alkartu gaizala, zorionaren betetasunean.

AMEN.

Lehenengo irakurgaiari So 3, 14-18a

Atsekabe handietatik urten izanaren esperientziak atsekabe barriak gainditzeko itxaropena emoten dau. Eta profetek horren barri emon gura deutsoe herriari: Jainkoak bere herriaren poza gura daualako.

Erantzun salmoa Is 12, 2. 3 eta 4bcd...

R/. Egin poz-oihu
handikiro dihardu-eta
zuen alde Israelgo Santuak.

ABN03C Is 12, 2-6

Udaia'21

R/. E - gin poz oi - hu, han - di - ki - ro di - har - du e - ta

zu - en al - de Is - ra - el - go San - tu - ak.

Bigarren irakurgaiari Flp 4, 4-7

Gure pozaren iturria Jainkoaren hurtasuna sumatzea dala dinosku Paulok. Baina gure poztasun-iturriak osasuna, kontsumoa eta zalapartea badira... non jausiko ete dira hitzok?

Ebanjelioari Lk 3, 10-18

Adi Bateatzailearen mezuari: Mesiasi bidea egiteak gure bizikerea eta jokabideak aldatzea eskatzen dau; erantzun morala baino harago doan aldakuntzea da hau. Egin deiogun harrerea Aleluia abestuz, zutunik.

ABENDUALDIRAKO

Aleluia: Urratu eizue (G.J. 8/41)

R./ A- le- lu - - ia. A- le- lu- - - ia. A- le- lu- - ia.

V/. Ur- ra- tu ei- zu- e bi- de- a Jau- na-ren- tzat, zu- zen- du ha- ren bi- dex-

kak: e- ta i- ku- si- ko da- be guz- ti- ek Jaun- goi- ko- a- ren sal- ba- me- na.

Herri-otoitza

† Izurrite aldi honetan hainbeste dagoz triste, atsekabez, bururik jaso ezinda. Izan daiguzan gogoan eskariok egiterakoan:

—Eleiza amaren alde: leku guztietan zabaldu daian Jainko poztasuna, batez ere etsita dagozanen artean, *egin daigun otoitz*.

—Izurrite honek jota, gaisorik aurkitzen diranen alde: esker oneko agertu daitezan euren zaintzaileekaz, *egin daigun otoitz*.

—Gaisoen zaintzan, euren osasuna ere arriskuan jarten dabenek, somatu daien Jainkoa ondo-ondoan,

adore eta poz-emoile lez, *egin daigun otoitz*.

—Eleiz alkarte honen alde: gero eta urriagoak eta gitxiago dirala ikusteak ez daizan tristetu, egoera bardinean dagozanekaz bat egin baino, sinisten dabenaren lekuko, *egin daigun otoitz*.

† Biztu gugan esker ona, Jauna, pozten gaituan erregalu lez hartu daigun bizitzak dakarskun guztia. Jesu Kristo…

Jaunartzerako

Zatoz, Jauna, zatoz lurrera
zure herri hau salbatzera.

1 *Bakea ta justizia bialdu mundura, Jauna;*
zure jaiotzak gugana bekar poza, zoriona.

2 *Okerretatik zuzendu, gaitz bideetatik aldendu,*
gure kateak apurtu (urratu), bide ilunak argitu.

3 *Gorroto-bideetatik aldendu gagizuz, Jauna;*
alkar parkatu dagigun emoiguzu maitasuna.

Amaieran

Aldi ilunen aurrean aurpegi alaia ipini behar dala esaten da. Badaukagu arrazoirik Jainkoagandiko errekadua hartu dogunok poz-emoile izateko, ha

geugaz dago-eta. Bateatzaileak lez, autortu daigun Jainkoa dogula poz-iturri.